

62015CJ0208

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2016. december 8. (*1)

„Elzetes döntéshozatal — Hozzáadottértékadó — 2006/112/EK irányelv — Integrátori együttműködés — Finanszírozás nyújtása és a mezőgazdasági termeléshez szükséges forgóeszközök értékesítése — Egységet képező és összetett szolgáltatás — Különálló és független szolgáltatások — Fő és mellékszolgáltatás”

A C-208/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Kúria (Magyarország) a Bírósághoz 2015. május 5-én érkezett, 2015. március 26-i határozatával terjesztett elő az elzette

a Stock '94 Szolgáltató Zrt.

és

a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça (előadó) tanácselnök, M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: Illéssy I. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. július 7-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

—

a Stock '94 Szolgáltató Zrt. képviseletében Várszegi Z. és Kis A. ügyvédek,

—

a magyar kormány képviseletében Fehér M. Z., Koós G. és Bóra M., meghatalmazotti minőségben,

—

az Európai Bizottság képviseletében Havas L., R. Lyal és C. Soulay, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következ?

Ítéletet

1

Az elzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítés: HL 2007. L 335., 60. o., HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: héairányelv) 1. cikke (2) bekezdésének, 2. cikke (1) bekezdése a) és c) pontjának, 14. cikke (1) bekezdésének, 24. cikke (1) bekezdésének, 73. cikkének, 78. cikke b) pontjának, valamint 135. cikke (1) bekezdése b) pontjának az értelmezésére vonatkozik.

2

E kérelmet a Stock '94 Szolgáltató Zrt. és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (a továbbiakban: főigazgatóság) között az úgynevezett „Integrátori együttműködésre” irányuló ügyletre alkalmazandó hozzáadottértékadószabályozás vonatkozásában folyamatban lévő ügyben terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3

A héairányelv 1. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A közös HÉArendszer alapelve, hogy a termékekre és szolgáltatásokra az ezek árával pontosan arányban álló általános fogyasztási adó kerüljön alkalmazásra, függetlenül a termelési és értékesítési folyamatban az adófizetési kötelezettség keletkezését megelőző ügyletek számától.

A HÉA-t minden ügylet esetében a termékek vagy szolgáltatások ára alapján, az adott termékekre vagy szolgáltatásokra alkalmazandó adómérték szerint kell kiszámítani, és a különböző költségelemek által közvetlenül viselt adóösszeg levonását követően kell felszámítani.”

4

Az ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontja alapján a héa hatálya alá tartozik az „egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy vagy szervezet (a továbbiakban: adóalanyként eljáró személy) által ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés” és az „egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy által ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás”.

5

Az említett irányelv 14. cikkének (1) bekezdése a termékértékesítést úgy határozza meg, mint „a birtokba vehető dolog átengedése, amely tulajdonosként való rendelkezésre jogosít fel”.

6

Ugyanezen irányelv 24. cikkének (1) bekezdése szerint:

„»Szolgáltatásnyújtás« minden olyan tevékenység, amely nem minősül termékértékesítésnek.”

7

A héairányelv 73. cikke elírja:

„A 74–77. cikkben foglaltaktól eltérő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetén az adóalap tartalmaz mindent, ami azon teljesítés ellenértékét képezi, amelyet ezért az ügyletért a vevőtől, a szolgáltatás megrendelőjétől vagy harmadik személytől az eladó vagy a szolgáltatás nyújtója kap, vagy amelyet e személyeknek kapniuk kell, beleértve az ezen értékesítés árát közvetlenül befolyásoló támogatásokat.”

8

Ezen irányelv 78. cikkének b) pontja a következőképpen rendelkezik:

„Az adóalap részét képezik a következő tényezők:

[...]

b)

azon járulékos költségek – így különösen a jutalék, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek –, amelyeket az értékesítést teljesítő a megrendelőre terhel. [...]

9

Az említett irányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja a következőket írja el:

„(1) A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

[...]

b)

hitelnyújtás és közvetítés, valamint a hiteleknek a hitelező által történő kezelése.”

A magyar jog

10

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: áfatörvény) 2. §-ának a) pontja szerint e törvény alapján adót kell fizetni az „adóalany által – ilyen minőségében – belföldön és ellenérték fejében teljesített termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása” után.

11

Ezzel kapcsolatban az áfatörvény 9. §-ának (1) bekezdése a termékértékesítést úgy határozza meg, mint „birtokba vehető dolog átengedése, amely az átvevőt tulajdonosként való rendelkezésre jogosítja, vagy bármely más, a birtokba vehető dolog szerzése szempontjából ilyen joghatást eredményező ügylet”. E törvény 13. §-ának (1) bekezdéséből az következik, hogy szolgáltatásnyújtásnak minősül „bármely olyan ügylet, amely e törvény értelmében nem termékértékesítése”.

12

Az áfatörvény 65. §-a a következőképpen rendelkezik:

„Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapja – ha e törvény másként nem rendelkezik – a pénzben kifejezett ellenérték, amelyet a jogosult kap vagy kapnia kell akár a termék beszerzőjéért, szolgáltatás igénybevevőjéért, akár harmadik féltől, ideértve a támogatások bármely olyan formáját is, amely a termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának árát (díját) közvetlenül befolyásolja.”

13

E törvény 70. §-a (1) bekezdésének b) pontja elírja, hogy termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapjába beletartoznak „a felmerült járulékos költségek, amelyeket a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója hárít át a termék beszerzőjére, szolgáltatás igénybevevőjére, így különösen: a bizománnyal, egyéb közvetítéssel, csomagolással, fuvarozással és biztosítással összefüggő díjak és költségek”.

14

Az áfatörvény 86. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint mentes az adó alól „a hitel, pénzkölcsön és egyéb, ilyen jogviszonyt megtestesítő szolgáltatás (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: hitel) nyújtása és közvetítése, valamint ezek hitelező általi kezelése”.

Az alapeljárás és az elzeteres döntéshozatalra elterjesztett kérdések

15

A Stock '94 magyarországi székhelyű gazdasági társaság. A társaság „integrátorként” jár el a magyar mezőgazdasági rendszer sajátos jogintézménye, az úgynevezett „integrátori együttműködés” keretében. Ennek során az integrátor szerződést köt egy mezőgazdasági termelővel, nevezetesen az „integrálttal”, amely alapján pénzügyi kölcsönt nyújt a részére, amelyet ez utóbbi az integrátoron keresztül a termelői tevékenységének folytatásához szükséges, úgynevezett „forgóeszközök”, így például vetőmagok megvásárlásához használ fel. Az integrált ezt követően a megtermelt termékeit vagy az integrátor részére, vagy pedig ez utóbbin keresztül a piacon értékesíti.

16

A jelen ügyben a Stock '94 integrátori szerződéseket kötött különböző mezőgazdasági termelőkkel, amelyek értelmében egyrészt az integrátor kötelezettséget vállalt arra, hogy különösen technológiai szempontból segíti a mezőgazdasági termelő tevékenységét, valamint finanszírozza az ehhez szükséges forgóeszközök megvásárlását. Másrészt e mezőgazdasági termelő kötelezettséget vállaltak arra, hogy meghatározott nagyságú területen adott mezőgazdasági terményeket termelnek, és az integrátor által a rendelkezésükre bocsátott kölcsönt kizárólag a forgóeszközök rajta keresztül történő megvásárlására használják fel.

17

A Stock '94 a forgóeszközök mezőgazdasági termelő részére történő eladását 25%-os áfamérték alkalmazásával számlázta ki. Ezzel szemben e társaság negyedévenként héamentesen számlázta ki a forgóeszközök megvásárlásához a mezőgazdasági termelő részére nyújtott kölcsön utáni kamatokat. 2011 júniusában a forgóeszközfinanszírozási szerződésekhez

kapcsolódó kamatbevétel összege 149846000 forint (HUF) (hozzávetőleg 483500 euró) volt.

18

Az elsőfokú magyar adóhatóság az ezen időszakra vonatkozóan áfa adónemben elrendelt, bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés során a kölcsön után beszedett kamat tekintetében 37462000 HUF (hozzávetőleg 121000 euró) áfakülönbözetet állapított meg. Következésképpen az adóhatóság ezen áfakülönbözet késedelmi kamatokkal növelt összegének megfizetésére kötelezte a Stock '94-et, továbbá adóbírságot szabott ki vele szemben.

19

A főigazgatóság érdemben helybenhagyta az elsőfokú adóhatóság által hozott határozatot, megállapítva, hogy a forgóeszközök megvásárlására szánt kölcsönök a Stock '94 által nyújtott integrált együttműködésre irányuló szolgáltatás szerves részét képezték. Következésképpen úgy vélte, hogy ugyanazt az áfamértéket kellett alkalmazni mind a forgóeszközök értékesítésére, mind pedig a kölcsönökre. Ugyanakkor a fizetendő összeg mértékét 17588000 HUF-ra (hozzávetőleg 56500 euró) csökkentette.

20

Az elsőfokú bíróság megerősítette a főigazgatóság álláspontját. E tekintetben megállapította, hogy a nyújtott kölcsönök felhasználására csak a Stock '94-en keresztül történő forgóeszközvásárlás formájában kerülhetett sor, így a mezőgazdasági termelők részére nyújtott hitelek és értékesített forgóeszközök az e társaság által nyújtott komplex integrátori szolgáltatás két szerves alkotóelemét képezték. E bíróság ezenkívül megállapította, hogy az ilyen szolgáltatásoknak ugyanaz a céljuk, és hogy a forgóeszközök megvásárlására felhasznált hitelek után járó kamatok e forgóeszközök beszerzésének egyszeri járulékos költségei, mivel e beszerzés a szóban forgó komplex szolgáltatás főlolgáltatásának minősül. Következésképpen a mellékszolgáltatás címen kiszámlázott ellenértéket a forgóeszközök értékesítésével azonos módon kellett adóztatni.

21

A Stock '94 által az első fokon hozott ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati kérelem alapján eljáró Kúria arra vár választ, hogy a forgóeszközök értékesítését és a kölcsönnyújtást a héa szempontjából két különálló és egymástól független vagy egyetlen egységet képező ügyletnek kell-e tekinteni. Amennyiben e két szolgáltatást egyetlen egységet képező ügyletnek kell tekinteni, a kérdést elterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy mely körülmények között minősül az integrált együttműködés a héafizetés általános elve alóli kivételnek.

22

E körülmények között a Kúria felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1)

Úgy kell-e értelmezni [a héairányelv] 1. cikkének (2) bekezdését, 2. cikk (1) bekezdésének a), c) pontját, 14. cikk (1) bekezdését, 24. cikk (1) bekezdését, 73. cikkét, 78. cikkének b) pontját és 135. cikk (1) bekezdésének b) pontját, hogy az integrátor és az integrált közötti szerződés alapján teljesített termékértékesítés és a kölcsönnyújtás a [héakötelezettség] szempontjából független (distinct and independent) ügyletnek minősül, vagy úgy, hogy egy olyan egységes (single) ügylet jön létre, amelynél az adó alapjába beletartozik az értékesített termék ellenértéke és a nyújtott kölcsön kamata is?

2)

Ha utóbbi értelmezés áll összhangban a héairányelvvel, akkor a héaköteles termékértékesítést és a héamentes szolgáltatásnyújtást magába olvasztó egységes (single) ügylet kapcsán a héairányelv értelmezhető-e úgy, hogy az ügylet kivételnek minősül a héafizetés általános elve alól? Amennyiben igen, akkor milyen szempontok fennállása mellett?

3)

Változtat-e, és ha igen, mennyiben, az előbbi kérdésekre adott válaszokon az, ha az integrátor a szerződés alapján az integrált számára, az integrált igénye szerint további szolgáltatásokat nyújthat, valamint felvásárolhatja az integrált által termelt terményeket?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

23

Kérdéseivel, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a héairányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy integrált mezőgazdasági együttműködésre irányuló ügylet keretében a mezőgazdasági termékek megvásárlására fordított kölcsön nyújtását és e termékek értékesítését ezen irányelv értelmében egyetlen egységet képező összetett ügyletnek vagy különálló és független ügyleteknek kell-e tekinteni, arra is tekintettel, hogy az integrátor további szolgáltatásokat nyújthat, és felvásárolhatja az integráltak által termelt terményeket.

24

Ha a két szolgáltatást egyetlen egységet képező összetett ügyletnek kell tekinteni, a kérdést előterjesztő bíróság ezt követően arra vár választ, hogy milyen szempontok alapján állapítható meg, hogy az integrált együttműködésre irányuló ügylet a héafizetés általános elve alóli kivételnek tekinthető-e.

25

Márpedig, amint azt a Bizottság az írásbeli észrevételeiben hangsúlyozta, ez utóbbi kérdést úgy kell értelmezni, hogy az annak megállapítására irányul, hogy az integrált együttműködésre alkalmazandó szabályokat a kölcsönnyújtásra vagy a termékértékesítésre irányuló szolgáltatás határozza-e meg. Ugyanis, mivel a mellékszolgáltatások osztják a főszolgáltatás adójogi sorsát (2010. december 22-i Everything Everywhere ítélet, C-276/09, EU:C:2010:730, 24. pont), amennyiben a kölcsönnyújtás minősülne a főszolgáltatásnak, a héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján a teljes ügyletet mentesíteni kellene a héa alól.

26

E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a héa tekintetében általában valamennyi ügyletet

különállónak és függetlennek kell tekinteni, amint az a héairányelv 1. cikke (2) bekezdésének második albekezdéséből következik (2015. április 16-ai Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie ítélet, C-42/14, EU:C:2015:229, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27

Egyes esetekben ugyanakkor több, alakilag különálló olyan szolgáltatást, amelyeket külön-külön nyújthatnak, és ennek megfelelően önmagukban adókötelesnek vagy adómentesnek minősülhetnek, egységet képező ügyletnek kell tekinteni abban az esetben, ha e szolgáltatások egymástól nem függetlenek. Egységet képező ügyletnek tekinthető különösen az, amikor az adóalany által teljesített két vagy több művelet, illetve cselekmény annyira szorosan kapcsolódik egymáshoz, hogy azok objektíve egyetlen oszthatatlan gazdasági ügyletet alkotnak, amelynek elemekre bontása érthetetlen lenne. Ugyanez a helyzet akkor is, ha egy vagy több szolgáltatás alkotja a főszolgáltatást, míg a többi szolgáltatás egy vagy több, a főszolgáltatás adójogi sorsát osztó mellékszolgáltatást képez. Valamely szolgáltatást különösen akkor kell a főszolgáltatáshoz képest mellékszolgáltatásnak tekinteni, ha nem önálló célként jelenik meg az ügyfelek számára, hanem arra szolgál, hogy a szolgáltatásnyújtó főszolgáltatását a lehető legjobb feltételek mellett tudják igénybe venni (2015. április 16-ai Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie ítélet, C-42/14, EU:C:2015:229, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28

Annak meghatározása érdekében, hogy a nyújtott szolgáltatások a héa szempontjából több különálló szolgáltatásnak vagy egyetlen egységet képező szolgáltatásnak minősülnek-e, fel kell tárni a szóban forgó ügylet egyedi jellemzőit (2013. január 17-ai BG Leasing ítélet, C-224/11, EU:C:2013:15, 32. pont; 2015. április 16-ai Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie ítélet, C-42/14, EU:C:2015:229, 32. pont).

29

E tekintetben meg kell jegyezni egyrészt, hogy annak meghatározása érdekében, hogy valamely több szolgáltatásból álló ügylet a héa szempontjából egyetlen egységet képező ügyletnek minősül-e, a Bíróság figyelembe veszi ezen ügylet gazdasági célját (lásd ebben az értelemben: 2009. november 19-ai Don Bosco Onroerend Goed ítélet, C-461/08, EU:C:2009:722, 39. pont; 2010. október 28-ai Axa UK ítélet, C-175/09, EU:C:2010:646, 23. pont; 2012. szeptember 27-ai Field Fisher Waterhouse ítélet, C-392/11, EU:C:2012:597, 23. pont). Vizsgálata során a Bíróság továbbá figyelembe veszi a szolgáltatások címzettjeinek érdekét (lásd ebben az értelemben: 2015. április 16-ai Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie ítélet, C-42/14, EU:C:2015:229, 35. pont).

30

Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködés keretében a nemzeti bíróságok feladata annak megállapítása, hogy az adóalany egyetlen, egységes szolgáltatást nyújt-e az adott ügyben, valamint az, hogy e tekintetben érdemben elvégezzék a tények értékelését. A Bíróság azonban köteles tájékoztatni a nemzeti bíróságokat az uniós jog alá tartozó valamennyi olyan értelmezési szempontról, amely a bíróságok által tárgyalt ügyek eldöntéséhez hasznos lehet (2013. január 17-ai BG Leasing ítélet, C-224/11, EU:C:2013:15, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31

A jelen ügyben, el?ször is, az el?zetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik, hogy a szóban forgó integrált együttm?ködésre irányuló ügylet azon az elven alapul, hogy az integrátor kölcsönt nyújt valamely integrálnak, amelyet ez utóbbi csak az integrátoron keresztül történ? forgóeszköz?vásárlásra használhat fel.

32

E körülmények között az ilyen kölcsön nyújtása nem min?sül olyan szolgáltatásnak, amelyhez az integrálnak önálló érdeke f?z?dne (lásd ebben az értelemben: 2010. december 2-i Everything Everywhere ítélet, C?276/09, EU:C:2010:730, 27. pont), mivel e pénzügyi források nem használhatók fel szabadon.

33

Másodszor, amint azt az írásbeli észrevételeiben a Stock '94 is elismerte, mivel nem volt jogosult arra, hogy hitelintézetként járjon el, nem nyújthatott kölcsönt az integráltak részére annak kikötése nélkül, hogy e kölcsönt forgóeszköz?vásárlásra kell fordítani.

34

Harmadszor, az el?zetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik, hogy a forgóeszközök értékesítésének és a kölcsönnek ugyanaz a gazdasági célja, nevezetesen az, hogy lényegében pénzügyi és logisztikai támogatást vezet be a mez?gazdasági termel?k részére, lehetővé téve számukra, hogy mez?gazdasági termel?tevékenységet folytassanak. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alapügyben szóban forgó integrált együttm?ködést szabályozó – az el?zetes döntéshozatalra utaló határozatban összefoglalt – általános szerz?dési feltételek szerint a Stock '94 kötelezettséget vállalt arra, hogy támogatja az integráltak termel?tevékenységét, és finanszírozza az ehhez szükséges forgóeszközök megvásárlását.

35

E körülmények között az integráltak számára ezen forgóeszközök értékesítése min?sül az integrált együttm?ködés alá tartozó f?szolgáltatásnak, mivel a mez?gazdasági termel?k ezen eszközök segítségével képesek mez?gazdasági tevékenységük folytatására. Így az ezen eszközök beszerzéséhez nyújtott kölcsön igénybevétele e mez?gazdasági termel?k számára önmagában nem cél, hanem kizárólag eszköz ahhoz, hogy lehetővé tegye ez utóbbiak számára a mez?gazdasági termelésükhöz szükséges forgóeszközök beszerzését.

36

A kérdést el?terjeszt? bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapügyben szóban forgó integrált együttm?ködésre irányuló szolgáltatásban ténylegesen a jelen ítélet 34. pontjában hivatkozott gazdasági cél fejez?dik-e ki, valamint hogy a forgóeszközök értékesítése az integráltak számára ilyen alapvet? jelent?séggel bír-e.

37

Ez utóbbi esetben a forgóeszközök értékesítését és az ezen eszközök megvásárlására szánt kölcsön nyújtását úgy kell tekinteni, mint amelyek a héa szempontjából egyetlen egységet képez? összetett ügyletnek min?sülnek, mivel ezen eszközök értékesítése a f?szolgáltatás.

38

Végül, figyelemmel a jelen ítélet 31–37. pontjában el?adottakra, az a körülmény, hogy a Stock '94 fakultatív jelleggel kiegészít? szolgáltatásokat nyújthat az integráltak részére, valamint megvásárolhatja az általuk el?állított mez?gazdasági termékeket, nem befolyásolja az ezen ítélet 37. pontjában kifejtett megoldást.

39

A fenti megfontolások összességére tekintettel az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a héairányelvet a következ?képpen kell értelmezni:

—

az olyan integrált mez?gazdasági együttm?ködésre irányuló ügylet, amely el?írja, hogy valamely gazdasági szerepl? termékeket értékesítsen valamely mez?gazdasági termel?nek, és a részére e termékek megvásárlására szánt kölcsönt nyújtson, e rendelet szempontjából egyetlen egységet képez? ügyletnek min?sül, amelyben a termékek értékesítése a f?szolgáltatás. Az említett egységet képez? ügylet adóalapját képezi mind az említett termékek ára, mind pedig a mez?gazdasági termel?knek nyújtott kölcsön után fizetett kamat;

—

az a körülmény, hogy az integrátor kiegészít? szolgáltatásokat nyújthat az integráltak részére, valamint megvásárolhatja az általuk el?állított mez?gazdasági termékeket, nem befolyásolja a szóban forgó ügyletnek a héairányelv szempontjából egységet képez? ügyletnek való min?sítését.

A költségekr?

40

Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vev? felek számára a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt folyamatban lév? eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekr?. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következ?képpen határozott:

A közös hozzáadottértékadó?rendszer?l szóló, 2006. november 28?i 2006/112/EK tanácsi irányelvet a következ?képpen kell értelmezni:

—

az olyan integrált mez?gazdasági együttm?ködésre irányuló ügylet, amely el?írja, hogy valamely gazdasági szerepl? termékeket értékesítsen valamely mez?gazdasági termel?nek, és a részére e termékek megvásárlására szánt kölcsönt nyújtson, e rendelet szempontjából egyetlen egységet képez? ügyletnek min?sül, amelyben a termékek értékesítése a f?szolgáltatás. Az említett egységet képez? ügylet adóalapját képezi mind az említett termékek ára, mind pedig a mez?gazdasági termel?knek nyújtott kölcsön után fizetett kamat;

—
az a körülmény, hogy az integrátor kiegészít? szolgáltatásokat nyújthat az integráltak részére, valamint megvásárolhatja az általuk el?állított mez?gazdasági termékeket, nem befolyásolja a szóban forgó ügyletnek a 2006/112 irányelv szempontjából egységet képez? ügyletnek való min?sítését.

Da Cruz Vilaça

Berger

Borg Barthet

Levits

Biltgen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. december 8?i nyilvános ülésen.

A. Calot Escobar

hivatalvezet?

J. L. da Cruz Vilaça

az ötödik tanács elnöke

(*1) * Az eljárás nyelve: magyar.